

5. navadna nedelja – leto A

Prispodoba o soli in luči

»Vi ste sol zemlje. Če pa se sol pokvari, s čim naj se osoli? Ni za drugo, kakor da se vrže proč in jo ljudje pohodijo. Vi ste luč sveta. Mesto, ki stoji na gori, se ne more skriti. Svetilke tudi ne prižigajo in ne postavljajo pod mernik, temveč na podstavek, in sveti vsem, ki so v hiši. Takó naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih.« Mt 5,13-16

Vi ste luč sveta!

Tokrat mi ne gre, da bi vam kaj napisal. Imel sem duhovne vaje za birmance, ki so se jih želeli udeležiti, pa sem z njimi razmišljal o tem, zakaj je dobro, da so kristjani in v čem je lepota Jezusovega povabila, naj hodimo za njim, naj bomo luč sveta.

Vse, kar pišem nedeljo za nedeljo, je pravzaprav povzeto v preprosti Jezusovi trditvi, da moramo biti luč sveta, ker smo v to poklicani. Seveda Jezusova trditev presega vsa naša razmišljanja.

Vse bralce foruma vabim, da napišete, kako razumete ta poziv prav v tem času.

Zame je trenutno mogoče najbolj jasna misel: trpeti v brezplodnosti oznanjevanja. Svetiti s sprejemanjem trpljenja. Videti v nesmislu smisel, zaradi Boga in zaradi soljudi.